

Lasy w gminie Suszec

Lasy w gminie Suszec

Lasy Gminy Suszec oferują wiele możliwości do spędzenia aktywnie czasu wolnego. Wędrując po tutejszych lasach, można odkryć unikalną faunę i florę, a także cieszyć się ciszą i spokojem z dala od zgiełku codziennego życia. Obok pięknych drzewostanów, licznych stawów i bagien z bogatą florą i fauną odwiedzający mogą skorzystać z bogatej oferty architektury, kultu i sztuki oraz tradycji myśliwskiej. To idealne miejsce do uprawiania różnych sportów. Znakomicie odnajdą się tutaj: biegacze, kolarze, wrotkarze i rolkarze, osoby uprawiające nordic walking, a także spacerowicze.



Miejscowy podział lasu

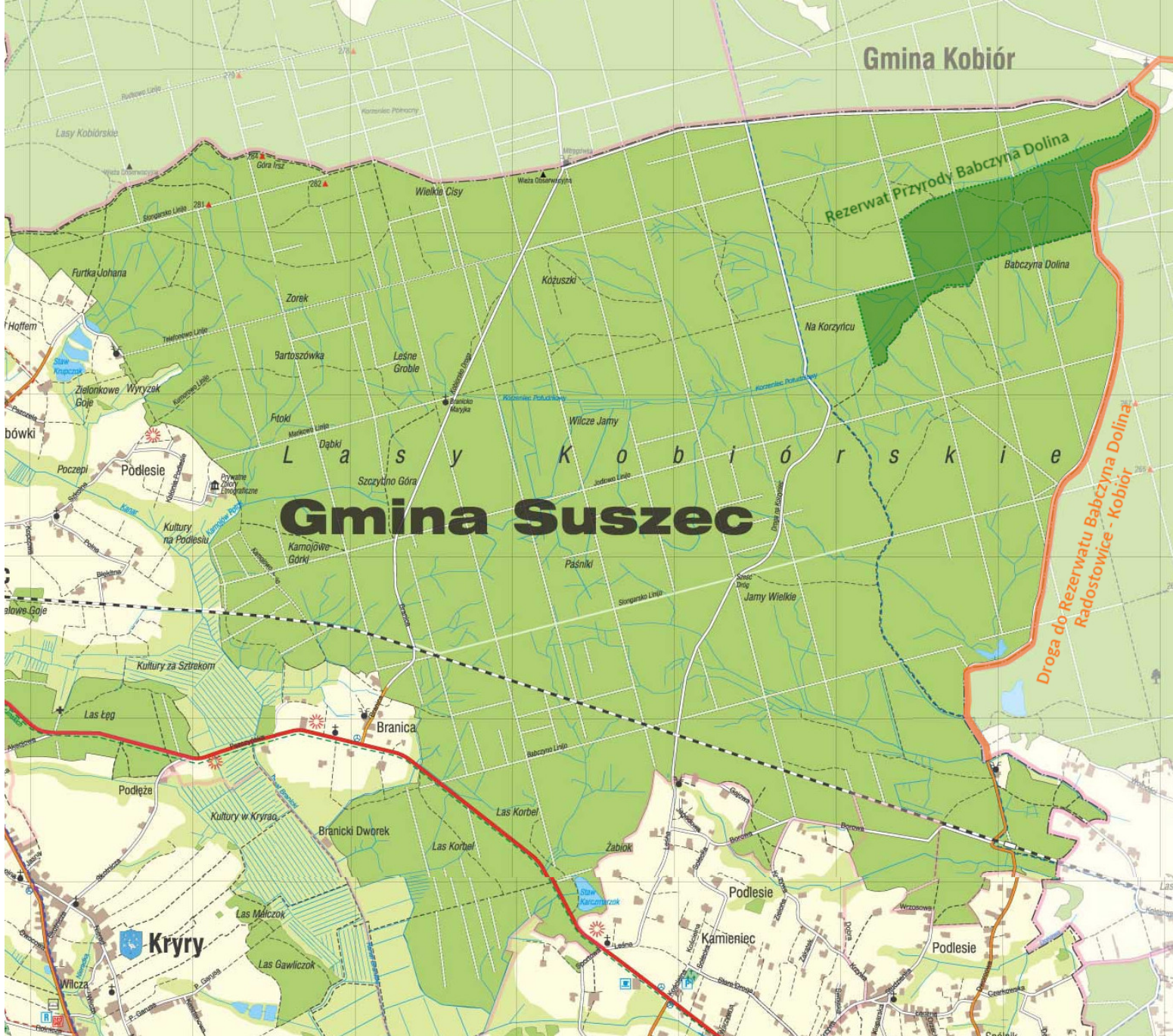
Na terenie Lasów Kobiórskich występuje podział formacji drzewnych

według tradycji i historii regionu. Obszary te mają nadane nazwy własne, które związane są z miejscowym ukształtowaniem terenu, czy też znanymi osobami. Etymologia wielu z nich nie jest do końca znana. Zatem możemy wyróżnić: Bartoszkówka, Kamojowe Górki, Branicki Dworek, Dąbki, Potoki, Zorek, Furtka Johana, Kożuszki, Wielkie Cisy, Wilcze Jamy, Paśniki, Jamy Wielkie, Las Korbel, Na Korzyńcu, Babczyna Dolina.

Ponadto na terenie gminy występują mniejsze lasy oraz zagajniki. We wsi Suszec są to: Las Kręgulec, Baronowe Goje, Niwy i Las Łęg. W Kryrach możemy wyróżnić: Chłopskie Goje, Świerkotowe Goje, Las Małczok, Las Gawliczok, Las Maliniok oraz Zandgruba Pietrow Goj. Do Kobielic należy Las Wilk i Las Dąbrowa; do Radostowic: Las Grabysz, a do Mizerowa: Studziyńskie Goje.

[Rezerwat Przyrody Babczyna Dolina](#)

„Babczyna Dolina” to leśny rezerwat przyrody położony na terenie gmin Suszec i Kobiór. Jego teren ma powierzchnię 76 ha. Rezerwat został utworzony w 2002 roku. Celem powołania rezerwatu jest ochrona boru wilgotnego trzcinnikowego z rzadkimi gatunkami mszaków. Ponadto „Babczyna Dolina” stanowi również ostoję dla kilku gatunków gadów. W rezerwacie wydzielono obszar objęty ochroną ścisłą.



Suszeckie lasy oferują bogate zbiory płodów runa leśnego. W okolicznych lasach można znaleźć różne gatunki grzybów, borówkę czarną, jeżynę, czeremchę, dziką różę oraz inne rośliny i zioła wykorzystywane w kuchni i medycynie naturalnej.



Historia suszeckich lasów

Wbrew powszechnym opiniom na terenie Suszca w okresie średniowiecza nie rosła tu zwarta knieja, tylko dość lichawy las z przemieszanyimi drzewami różnego gatunku i krzakami. Suszecki las rośnie na słabych glebach. Gdyby na tutejsze ziemie były żyzne, to lasy już w XIV w. zostałyby przekształcone w pola uprawne.

Dopiero w XVIII wieku pszczyńscy książęta z rodu Anhalt-Koethen zaprowadzili na tych ziemiach zorganizowaną gospodarkę leśną. Olbrzymie tereny starej puszczy zostały podzielone na rewiry. Poprowadzono dukty i rowy melioracyjne. Na przygotowanym terenie zaczęto pod sznurek sadzić małe sadzonki drzew iglastych. W ten sposób zastąpiono las mieszany niemalże jednolitym lasem iglastym.

Jednakże to w XIX stuleciu nasilono prace leśne. Rozpoczęto budować leśniczówki, gajówki i siągarnie. Rewiry zostały ponumerowane, co ułatwiało gospodarkę i zarządzanie. Uprzednio poszczególne regiony puszczy miały swoje własne nazwy nadane przez miejscowy lud.

Z chwilą zniesienia pańszczyzny do prac w lesie zaczęto zatrudniać najemnych robotników leśnych, dla których w sąsiedztwie lasów budowano domy zwane siągarniami (siągorz = drwal). Roboty karczunkowe wykonywali także za wynagrodzeniem chałupnicy i komornicy z okolicznych wsi. Ich prace polegały na usuwaniu pni drzew. Dziewczęta i uboższe kobiety wiejskie zarabiałały sadząc drzewka oraz pieląc młode uprawy leśne.

Na przestrzeni ostatnich pięćdziesięciu lat zmniejszyło się występowanie w tutejszych lasach borówki czernicy. Dawniej miejscowe kobiety zbierały ją i korzystnie sprzedawały handlarzom lub na targu. Ponadto zwożeni tu byli zbieracze nawet z okolic Strumienia. Zmniejszyło się także występowanie szlachetniejszych odmian grzybów jadalnych.



Nadleśnictwo Kobiór

Zdecydowanie prawie cała Gmina Suszec podlega pod Nadleśnictwo Kobiór. Wyjątek stanowią lasy na granicy Suszca i Rudziczki z Żorami, które należą do Nadleśnictwa Rybnik. Na terenie gminy funkcjonują trzy leśnictwa: Leśnictwo Branica obejmujące swym zasięgiem Suszec, Rudziczkę, Kryry i Kobielice, Leśnictwo Radostowice, któremu podlegają Radostowice i Leśnictwo Pawłowice do którego należy Mizerów.

Nadleśnictwo Kobiór powstało w 1820 roku, lecz udokumentowana historia lasów pszczyńskich sięga 1179 roku. Na przestrzeni wieków lasy wielokrotnie zmieniały właścicieli i przynależność państwową. Dopiero w 1937 roku z tytułu zadłużeń majątkowych księcia Jana Henryka Hochberga lasy przeszły na własność skarbu państwa. Tutejsze lasy zostały weszły w skład Lasów Państwowych jako Nadleśnictwa Kobiór, Orzesze, Żwaków i Pszczyna. W latach powojennych kilkakrotnie następowały reorganizacje Nadleśnictw. W obecnym stanie Nadleśnictwo Kobiór funkcjonuje od 1 stycznia 2003 r.



Na terenach należących do Nadleśnictwa Kobiór średnia roczna temperatura wynosi $7,6^{\circ}\text{C}$, okres wegetacyjny trwa około 180 dni, z kolei suma opadów mieści się w przedziale 650-800 mm. Rzeźba okolicznych terenów jest na ogół równinna, w części północnej występuje kilka pagórkowatych wzniesień, lecz nie przekraczają one 360 m npm. Liczne obniżenia terenu zajmują zbiorniki wodne.



Przewiń do początku